

DE STER

HALF-MAANDELIJKSCH
TIJDSCHRIFT

VAN

DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN
DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

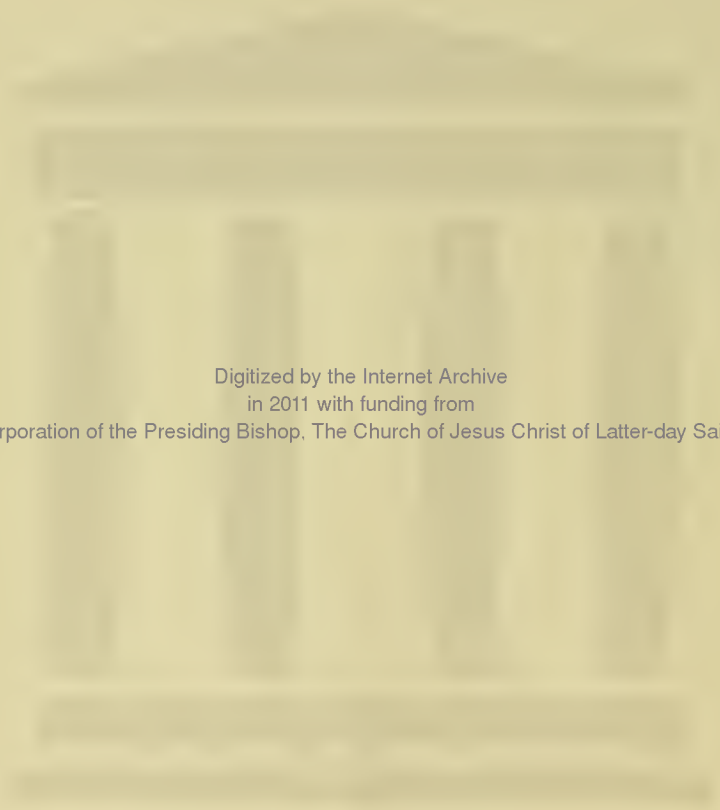
32^E JAARGANG - 1927

„Dit is Mijn gebod, dat gij elkander lief-
hebt gelijkerwijs Ik u liefgehad heb.
Niemand heeft meerder liefde dan deze,
dat iemand zijn leven zette voor zijne
vrienden. Gij zijt Mijne vrienden zoo gij
doet wat Ik u gebied.

DE MEESTER.

Joh. 15 : 12-14.

UITGEGEVEN
DOOR DE NEDERLANDSCHE ZENDING
CROOSWIJKSCHESINGEL 16^B — ROTTERDAM

Digitized by the Internet Archive
in 2011 with funding from
Corporation of the Presiding Bishop, The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints

VOORWOORD.

Weer is een „Ster” no. 24 verzonden. Ditmaal sloot zij den 32en jaargang.

Zooals in voorgaande jaren is ook in 1927 niets ongedaan gelaten, om den lezers van het tijdschrift der Heiligen de Ster zoo helder mogelijk te zien laten schitteren. Zij, die aangesteld zijn om iedere twee weken nieuw leesmateriaal aan te bieden, hebben steeds in gebed den Grootsten van alle sterrekundigen gevraagd om wijsheid, opdat zij in staat zouden zijn den menschen de plaats te wijzen waar zij moeten staan, ten einde de Ster in haar volle glorie en pracht te zien. Zij is de Ster der Herstelling, de Aankondigster van Christus' tweede komst, de Ster, die een ieder maant: Bereidt U! Bereidt U, want de Meester komt spoedig!

Hoe rechtvaardig en goed van den Alschepper om in deze dagen een Ster te laten schijnen, die elk van Zijn kinderen naar de haven der Eeuwige Zaligheid kan leiden.

Zij, die in allen eenvoud met een hart vol liefde tot God, hun gezicht naar die Leid-ster gekeerd houden, zullen nimmer de kans loopen haar uit het oog te verliezen. Hun geheele lichaam zal verlicht worden en de resultaten hunner levens zullen zijn: bidden, werken en strijden voor een ander. Hun tong zal niet een scherp-snijdend voorwerp zijn; woorden van troost, opbeuring en verkwikking zal deze spreken. Maar zij, die zich met wat het hunne niet is bezighouden, zullen bemerken, dat zij, door niet hun volle aandacht aan de Ster geschonken te hebben, in de duistere wereld zijn verdwaald.

Waken en bidden is noodig. Dit jaar is getracht den Sterlezers de onvervalschte liefde voor den Zoon van God, den Verlosser der wereld, te laten gevoelen. Liefde voor Hem is het eenige middel, dat de wereld kan en zal hervormen.

Mogen allen het nut van „De Ster” inzien en haar met blijdschap en dankbaarheid in ontvangst nemen en vooral niet verzuimen haar inhoud (stralen) te onderzoeken.

DE REDACTIE.

INHOUD.

A.

Aangekomen	16, 48, 96, 144, 160, 168, 192, 239, 304, 336, 368.
Aanstellingen en verplaatsingen	64, 144
Aan de andere zijde van het graf	171
Afscheidsgroeten	240, 360, 375

B.

Bede van een oudje	280
Bekendmaking	16, 208, 224
Bij de tombe	113
Bij het jaar 1927	9
Bladvullingen	24, 48, 56, 120, 152, 159, 190, 216, 237, 239, 248, 252, 295, 344, 362.

C.

Christus als Leeraar en Redder	225, 241
Conferentie-aankondiging	32, 80, 112, 144, 192, 240, 304, 352.
Conferentie-verslagen:	
Rotterdamsche	36, 217
Amsterdamsche	103, 265
Groningsche	124, 327
Utrechtsche	164, 380

D.

De aard en het doel van vasten	249
De autoriteit van Brigham Young en de rechtmatige opvolging in het Presidentschap	201
De drie getuigen van het Boek van Mormon	145
De geëstenwereld	214
De gelegenheid hier en hierna	182
De God der levenden	150

De Godheid als verheerlijkte menscheid	262
De graven zullen worden geopend	357
De groei der Kerk	177
De kracht uit de hoogte	169
De laatste getuigenis van een stervende	176
De levenden en de dooden	139
De Meester en Zijn Profeet-dienstknecht	377
De mensch is eeuwig	69
De noodzakelijkheid van Goddelijke leiding	257
De schoonheid van het woord van wijsheid	349
De stad van Enoch	251
De Ster van Bethlehem	373
De sterke kluis	94
De verjaardag van den Profeet	360
De verre blik vooruit	209

E.

Een bloesem der belofte	286
Een conferentie van Zendingspresidenten	331
Een gelijkenis	61
Een getuigenis van een niet-lid	284
Een Mormoonsch antwoord	81
Een ware blik op het Mormonisme	161, 180
Een Zegen van een Profeet	296
Eere wien eere toekomt	234
Eeuwigheid	175
Eindeloze vooruitgang	118
Er werd krijg in den Hemel	43

G.

Geboden die inspireren	129
Geedoopt	256, 288, 303

Geen dwang maar een voorrecht	361
Geplaatst	256
God te kennen is hetgeen de wereld noodig heeft	305, 321
God zij waarachtig	297
Gods antwoord aan den Indiaan	281
Gods beloften aan Zijn volk	337, 353
Gods heerlijkheid is intelligentie	299
Goodbye dierbare Hollanders	16
Groeten in het nieuwe jaar	11
Groeten uit Zion	352
Groetenis van het Eerste Presidentschap	41

H.

Het Boek van Mormon	273
Het Boek van Mormon een woord van God	57
Het Celestiale huwelijk	26
Het nieuwe district Zeeland	351
Het nieuwe jaar	1
Het ware Mormonisme	14, 29, 45, 52, 77.
Hoe lang zal de hel duren	230
Hoe worden de zieken gezond gemaakt	289
Hoor! Hoor, mijn ziel	318

I.

Iets over de toestanden in Utah	313
---	-----

K.

Kerk en Staat	17, 33
Kerstfeest	369

L.

Leergangen voor het jaar 1927	25
Liefde	105
Lof voor hetgeen Mormonisme leert	317
Loten en dobbelen	23

M.

Moeder, Huis en Hemel	137
---------------------------------	-----

N.

Nederigheid bij macht	253
Nieuws uit de zending 128, 255, 319, 350.	

O.

Ontslagen 64, 144, 192, 224, 239, 336, 368.	
Op Neerlands waterwegen	329
Op zending geroepen	351
Op 15 Mei 1829	153
Overleden 48, 192, 224, 256, 304, 384.	
O zeg wat is waarheid	93

S.

Sterfgevallen	96, 160
Stof en geest zijn eeuwig	345

T.

Teekenen der tijden 71, 92, 110, 142, 157, 173, 189, 207, 212, 238, 254, 272, 284, 301, 347, 367	
Tempelen	121
Twee lampen	198

U.

Uit de zending	31, 79, 96, 191
--------------------------	-----------------

V.

Vaarwel groeten 78, 160, 208, 223, 270.	
Van den adel des Hemels	193, 235
Van God's geslacht	101
Verandering in de Redactie	233
Verbetering	112, 168
Vergeten	365
Verlossing en verhooging	246
Verplaatsingen en benoemingen 80, 96, 192, 224, 239, 288, 320, 336, 368.	

Vertrokken	16
Voor het jonge volkje 8, 168, 206, 216, 232.	
Voorzichtigheid en vertrou- wen op God is noodig . .	306
Vruchten der prediking . . .	144

W.

Waarheid	97
Wachter, wat is er van den nacht	49, 65
Wanneer heeft openbaring opgehouden	363
Wanneer onwetendheid zonde is	310
Weest volmaakt	278

Weten en doen	325
Wij leefden voordat wij ge- boren werden	54

Z.

Zelfachtig, een deugd van een kind van God	73
Zendingsnieuws	224, 287
Zevencnnegentigste jaarlijk- sche Conferentie der Kerk .	185
Zij huwen niet	6
Zondagsschoolwerk 28, 64, 95, 120, 159, 191, 223, 255, 287, 319, 352, 384.	
Zullen velen of weinigen zalig worden	342

1 JANUARI 1927

No. 1

32e JAARGANG

DE STER

HALF-MAANDELIJSCH TIJDSCHRIFT
VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OPGERICHT IN 1896

„Indien er iets deugdelijks, liefelijks, of goeds of prijzenswaardig is,
zoo streven wij naar die dingen.”

Joseph Smith.

HET NIEUWE JAAR.

Zeker en snel spoeden de oogenblikken heen! Een ander kort, doch zeer belangrijk en bedrijvig jaar met al zijn narigheden en veranderingen, zijn mislukkingen en successen, zijn hopen en vreezen en de steeds veranderende omstandigheden die bladzijden der geschiedenis volmaken, is voorbij gevloten. Vreugde en verdriet, verwachtingen en teleurstellingen die wij ondervonden hebben zijn nu in slaap gesust en het oude jaar is reeds begraven bij zijn voorgangers. Wij hebben het zien komen en gaan en met vreugde begroeten wij het pasgeboren jaar.

Staande op den drempel van 1927 mogen wij terecht een weinig pauzeeren en in stilte en kalmte, in vredige overdenking, de spannetijds van de afgelopen twaalf maanden overzien. Het zal ons duidelijk worden dat deze levensweg onherroepelijk samengesteld is van kleine stappen, van oogenblik tot oogenblik. Velen zullen mogelijk terugblikken met berouw over de rol die zij gespeeld hebben op het toneel van het vervloten jaar, terwijl anderen herinneringen mogen hebben die hen vreugde en tevredenheid verschaffen. Dat daargelaten, is het niet voor ons voordeel om datgene te bejammeren wat wij toch niet veranderen kunnen, noch in de toekomst te teren op herinneringen van het verleden. Laat hen allen slechts een plaats in onze gedachten bekleeden als lessen van ondervinding, om ons te leiden in de toekomst.

Het verleden te overdenken zou ons moeten inspireeren en leeren dat van alles dat wij vreesden, veel nooit gebeurde; dat tijd, met hart en hoofd vereenigd in een vast voornemen, elke

kwade gewoonte die wij aangewend hadden, kan overwinnen, of een goede aankweeken of vormen.

Doch beseffende dat het goede nutteloos is tenzij het gebruikt wordt, zwakheden belijden vergeefs, zoo er niet gepoogd wordt die te verbeteren, moet onze blik op de toekomst gevestigd worden met een vast besluit om de fouten en goede daden van het verleden als treden voor verhooring te benutten voor het toekomstig jaar. Ten volste behooren wij te beseffen dat het verleden nimmer terugkeert, het „heden” slechts bij ons is en de eenigste tijd om te werken; de toekomst nadert ons en lost zichzelf op in het „heden” doch niet één weet hoeveel ervan aan hem of haar toekomt, zoodat een ieder het „heden” zoodanig zoude moeten gebruiken dat, onverschillig hoeveel of hoewenig van de toekomst de zijne wordt, die toekomst heerlijke vruchten mag dragen van het zaad wat heden gezaaid werd, en zoo hij of zij niet leven mag om de oogst ervan in zijn leven in te zamelen, iemand anders dat zal kunnen doen, ter Zijner eer en heerlijkheid.

Wij behooren te begrijpen dat elk nieuw jaar terwijl het voorbij-snel, ons steeds dichterbij het duizendjarig rijk brengt, wanneer Christus met Zijn rechtvaardige heerscharen op aarde zal komen om duizend jaren te regeeren. Het onkruid zal voorzeker opgebonden en verbrand worden, het graan verlost, terwijl in alle landen de heerschappij van volkomen vrede zal heerschen. Want in dien heerlijken dag, wanneer Jezus Christus als koning der koningen zal regeeren, zal niemand op des Heeren heiligen berg vernietigen, noch schade doen of bevreesd maken. Inderdaad is het heerlijk om zelfs zulk een gezegenden staat te verwachten, doch de profeten doen mij gedenken dat, vòòr den dageraad van dien schoonen dag, de aarde en hare inwoners door een bangen nacht van verschrikkelijke weën zal gaan. Er zullen oorlogen zijn en geruchten van oorlog en de geheele aarde zal in beroering zijn. Zoo verschrikkelijk zal het lot der menschenkinderen zijn dat hunne harten hen zullen bezwijken. Voor de goddeloozen en onrechtvaardigen zal het een nacht van afschuw zijn, van onrust, en vol van bang uitzien met geen hoop noch troost voor de toekomst. Voor de Heiligen van God, zij die nederig en zachtmoedig waren, zal het een nacht van smeekingen zijn en ernstig bidden, en opofferingen en dienen.

Wij kunnen niet zeggen hoe ver in dien nacht de volgende twaalf maanden ons zullen nemen, doch als wij wijs en voorzichtig zijn zullen wij de ondervindingen en lessen van het verleden als lichten gebruiken om ons te leiden over de onzekere en mogelijk doornige paden van de toekomst.

Een der heiligen profeten heeft gezegd: „Ik weet dat God den menschen schenkt volgens hunne verlangens, hetzij ter verwoesting of zaligheid” (Alma 29: 4). Dus telkens wanneer een mensch

het goede zoekt en ijverig is, zal het tot hem komen, maar wanneer hij het kwade mint en toegeeft aan de verleidende invloeden ervan zal kwaad zijn belooning zijn. Zij die den Heere minnen en uitzien naar Zijn komst zullen steeds hunne aangezichten naar het Oosten wenden voor de eerste stralen van het zonlicht, van den duizend jarigen dag.

De geschiedenis van deze voleinde twaalf maanden is nog niet geschreven, doch zoo iemand zou kunnen oordeelen uit het verleden en in gedachten houden in welken toestand de wereld zich vandaag bevindt is men zekerlijk veilig om te zeggen dat vele groote en belangrijke gebeurtenissen zullen plaats hebben voor het einde van 1927. Sommigen van de gewichtigste en ernstigste vraagstukken die ooit in de geschiedenis der wereld bekend waren staan voor de natiën der aarde vandaag. Goddeloosheid en misdaad in hun vele en verschillende vormen nemen toe met argwekkende snelheid, overal. Onmatigheid en onzedelijkheid en het gebruik van tabak met hunne zielsvernietigende en verlagende uitwerkingen besmetten en bederven de levens en karakters van mannen en vrouwen, oud en jong, en in het spoor van dit gezelschap van ondeugden volgen alle levens-verwoestende ziektekiemen die ooit aan de wetenschap bekend waren, achter zich latende verdriet en kommer, lijden en dood in elke stad en gehucht door de geheele wereld.

Het sigaretten-kwaad is een afschuwelijk monster dat door het land rondwaart en het menschdom verwoest. Het is zekerlijk jammerlijk om de moeders van mannen en jonge meisjes, die moeders nog zullen worden van nog ongebornen geslachten, te aanschouwen, zich verslavende aan sigaret-rooken, het vrouwendom onteerende en vernederende en hunne lichamen verzwakkende, hunne nakomelingen lichamen bezorgende die riekende en besmet zijn met het vergif van nicotine en geslagen met tuberculose of een tak ervan. Voorzeker is dit een der verwoestende plagen die door het land zouden gaan en de inwoners ervan slaan, zooals de profeten zeiden. De levens en levenskrachten van het toekomstig geslacht worden letterlijk verkwist. Want zooals een voorname dokter zeide: Binnen de levensorganen van de jonge mannen en vrouwen bestaan vandaag de krachten die ter eeniger tijd omgezet zullen worden in de toekomstige geslachten van het land. Het feit dat de embryonale en toekomstige elementen van de meerderheid van ontelbare millioenen ongebornen rondrijven in het vergif van nicotine — vergif van alcohol — in door hartstocht-verhit bloed — onder verbeeldingen die omwentelen in wellusten — omsloten in plaatsen waar God gelasterd wordt — waar liefde ontheiligd wordt, deugd gehoond en het ouderschap veronachtzaamd — dit feit in zijn kolossale belangrijkheid is ongeëvenaard en staat bovenaan. Het is binnen deze oorspronkelijke behuizingen dat het leven ont-

plooit en zijn neigingen en vormingen ontvangt. Hier worden de beloften van God verkwanseld, natuurlijke geboorte-rechten verbroken en 's levens bestemmingen verpand aan den duivel „de ongerechtigheden der vaderen op de kinderen bezoekend”. De goddelijke wet dat „in de goddeloosheid hunner vaderen zullen zij vergaan” wordt zekerlijk vervuld in deze ontaarde ouderlijke gruwelen.

Wanneer zulke mannen en vrouwen voor het huwelijks-altaar knielen zal de geest hunner zonde daar zijn. Wanneer zij drinken van de bron van huwelijks-zegen zal die heilige beker met bitter droes ontheiligd worden. Wanneer hunne kinderen spelen en zingen om hun hard of dansen op de ouder-knieën, zullen hun onschuldige stemmen een verschrikkende en holle echo weerkaatsen binnen deze ouders-zielen. De Heer zal elken man en vrouw verantwoordelijk houden voor het onrecht op hun nageslacht aangebracht, door hun verlustigingen in verdraaide en slechte gewoonten. Want Hij heeft door Zijn profeet gesproken: „Ziet, gij kunt uwe misdaden voor God niet verbergen en zij zullen tegen U staan als getuigen op den laatsten dag.”

Andere kwellende problemen nog zijn de toenemende verwickelingen tusschen kapitaal en arbeid en arbeid tegen kapitaal die zeer zeker vlammen aanwakkeren voor een aardsche hel, want het onvermijdbare resultaat van dezen strijd is revolutie en bloedvergieting, en wanneer eens het vuur begonnen is zal het door elk land spreiden, voortgejaagd door winden van haat, zelfzucht en een begeerte voor roof en moord. Het zal een spoor achter laten van verwoesting, kommer en lijden dat alle dergelijke dingen van dien aard van vroeger verre te boven zal gaan.

Ik verkondig U dat de toorn des Heeren ontstoken is en Zijn ernstige oordeelen zullen op de goddeloozen van dit geslacht uitgestort worden zonder ophouden. Waarlijk zeide de Meester: „Want alsdan zal groote verdrukking wezen, hoedanige niet geweest is van het begin der wereld, tot nu toe, en ook niet zijn zal; En zoo die dagen niet verkort werden, geen vleesch zou behouden worden; maar om der uitverkorenen wil zullen die dagen verkort worden” (Matt. 24 : 21-22).

Hongersnood doet zich gevoelen reeds in vele landen. Aardbevingen en stormen zijn bijna dagelijksche gebeurtenissen, met een groot tol van levens en eigendommen. Pestilentiën en verscheidene soorten besmettelijke ziekten zijn zoo voortdurend dat zij nu bijna een gewone zaak zijn. Tuberculose alleen ondermijnt de gezondheid van geheele naties. Zekerlijk zijn deze teekenen der tijden en voorboden van de spoedige komst van den Zoon des Menschen.

Het zal waarschijnlijk vertroosting wezen echter voor de heiligen die hunne plichten doen en het evangelie leven, om te weten dat gedurende deze rampen en bezoeken God's volk vergaderd zal worden in heilige plaatsen in de bergen, die aangewezen

waren voor hun veiligheid. God verzamelt Zijn volk nu reeds en leidt hen in deze veilige plaatsen, tegen den dag wanneer Zijn oordeelen uitgestort zullen worden zonder ophouden over de inwoners der aarde, en het betaamt elk Heilige der Laatste Dagen en allen die den Heere minnen en uitzien naar Zijn komst om hunne huizen gereed te maken en klaar te zijn voor deze gebeurtenissen. Want de voorbijsnellende tijd brengt ons al dieper en dieper in de donkere uren die den dageraad van het Vrederijk moeten voorafgaan. Laat ons bereid zijn!

Als slotwoord wensch ik de ouderlingen en leden van deze Zending te feliciteeren met het uitstekende werk dat verricht werd door hen gedurende het jaar 1926. Menig nieuw lid kan aangetroffen worden in onze vergaderingen, velen de wateren des doops ondergaan hebbende en bevestigd zijnde als leden der Kerk. Gedurende het afgelopen jaar werden omstreeks drie honderd duizend traktaten verspreid, meer dan twaalf duizend vier honderd boeken in de handen der vreemdelingen geplaatst, omtrent vijf en dertig duizend evangelie gesprekken door zendelingen alleen gevoerd terwijl de leden met duizenden over de evangelie-beginselen gesproken hebben. Als gevolg van al dit schitterend werk waren de vooruitzichten voor toekomstig succes in deze zending nimmer te voren zoo rooskleurig als heden. Gedurende de afgelopen zomermaanden zijn onze zendelingen in de platteland-streken geweest zonder buidel of male en zijn erin geslaagd om de evangelie-boodschap in vele tehuizen waar het tevoren nog niet gehoord was, te brengen.

De gezondheid der ouderlingen en heiligen is over het algemeen zeer goed geweest. De geest van het evangelie is overal onder de leden der Kerk kenbaar en de gaven en zegeningen van het evangelie volgen waarlijk en worden dagelijks genoten door de geloovigen. Voor al deze zegeningen zijn wij zeer dankbaar. Ik maan alle broederen en zusters aan om getrouw aan de verbonden te blijven welke zij gemaakt hebben met hun Hemelschen Vader. Onderhoudt alle Zijne geboden door getrouwelijk dit groote werk te ondersteunen. Ondersteun het priesterschap en allen die de Heere gezonden heeft om de blijde boodschap te verspreiden.

En ten laatste, laat ons elk persoonlijk onze vele zegeningen waardeeren en tezamen leven in broederlijke welwillendheid, steeds tentoonspreidende den geest van liefde tegenover elkander. Weest nederig, weest rein in gedachten en handelingen, weest getrouw, en bereidt Uzelven door rechtschapen leven om den Heiland te ontmoeten wanneer Hij komt; en laat ons het jaar 1927 het hoogste en beste jaar van onze levens zoover maken.

Een heerlijk, gelukkig en voorspoedig Nieuwjaar voor allen,

ZIJ HUWEN NIET. *)

Noch geven ten huwelijk.

Eenige Sadduceeën kwamen eens tot Christus met een vraag over huwelijksbetrekkingen na de opstanding. De ware strekking van hun vraag was tendeele verborgen, of zooals men tegenwoordig zegt: gecamoufleerd. Hun hoofddoel was om over de leer der opstanding zelf te redetwisten, welker waarheid de Sadduceeën als secte, met alle geweld ontkenden.

Zij noemden een geval, zoogenaamd veronderstellenderwijs, van een vrouw die gehuwd was geweest, en daarna onder de Joodsche wet (die den broeder van een kinderloos overledene verplichtte diens weduwe te huwen), zes maal hertrouwde, zeven maal weduwe werd en ten slotte kinderloos stierf. De vraag die gesteld werd luidde: „In de opstanding dan wiens vrouw zal zij wezen van de zeven?”

„Jezus antwoordde en zeide tot hen: Gij dwaalt, niet wetende de Schriften, noch de kracht Gods, want in de opstanding nemen zij niet ten huwelijk, noch worden ten huwelijk uitgegeven, maar zij zijn als engelen Gods in den hemel.” (Matth. 22: 28-30).

Drie van de evangelisten maken van dit voorval melding, en de uitgebreidste tekst van Jezus' antwoord wordt door Lukas gegeven (20: 34-38). Hieruit vernemen wij dat, terwijl het huwelijk en het ten huwelijk geven — dat wil zeggen het in den echt vereenigen van daartoe geschikte partijen en de geautoriseerde inzegening van de verbintenis door een behoorlijk aangestelden ambtenaar — noodzakelijke en eerbare instellingen onder de stervelingen zijn, evenwel zij, op wie de Zaligmaker doelde, in de opstanding niet zullen huwen, noch ten huwelijk worden gegeven, maar in het gunstigste geval aan de engelen gelijk zullen worden gemaakt.

De onderzoekende Sadduceeën moeten de kracht van des Meester's verwijt wel gevoeld hebben, toen hen gezegd werd dat zij dwaalden „niet wetende de Schriften noch de kracht Gods”, want zij gingen prat op hunne geleerdheid en hun superieur bevattingsvermogen. De berisping was nochtans verdiend, want indien zij hunne harten hadden geopend voor den geest van de Schrift, waren bezielde geweest met het eerlijk verlangen om de woorden te begrijpen van den Heer Die tot hen sprak, Wiens uitingen Schriftuur van de hoogste en heiligste orde waren en zijn, zouden zij in staat zijn geweest onderscheid te maken tusschen ceremonies die alleen van tijdelijken aard zijn en geregeld worden door een menschelijke wet, en de verordenigen die onder de volmacht van God voor tijd zoowel als eeuwigheid worden bediend.

*) Zondagsschoolles voor Ouders- en Theologieklas.

Wanneer iemand heeft in het huwelijk
heeft gehad in deze maats, doch beiden gestorven zijn
en geen begraaf gehad hebben ⁷ het Evangelie hoe zal het met hen zijn

Godsdienstige plechtigheden die zoowel op het aardsche leven
als op dat hiernamaals betrekking hebben, moeten op aarde worden
voltrokken. Onderverping aan de wetten en verordeningen
van het Evangelie of de verwerping daarvan is voor een ieder de
toets waarvoor de aarde als verblijfplaats voor de menschen ge-
reed was gemaakt — om „hen hiermede te beproeven, om te zien,
of zij alle dingen willen doen, hoedanig ook de Heere hun God aan
hen zal gebieden.” (Paarl van Gr. Waarde, blz. 66).

In het geval van de inleidende verordening, den doop, is het
noodzakelijk dat deze aan het menschdom hier op aarde bedieend
wordt, want de Schrift beweert nergens dat in en na de opstan-
ding de menschen in water zullen worden gedoopt ter vergeving
hunner zonden, die zij in den sterfelijken staat hebben begaan. En
zoo is het ten opzichte van het huwelijk.

Weliswaar maakt God's barmhartige regeling het mogelijk dat
het plaatsvervangende werk van den doop voor de dooden wordt
verricht, zoo als wij tevoren gezien hebben, voor de dooden n. l.
die nog niet zijn opgestaan; doch de werkelijke doop moet door
en aan sterfelijke wezens worden voltrokken, die, zelf reeds ge-
doopt zijnde, in de plaats mogen treden van hunne overleden ver-
wanten door zich te onderwerpen aan de geopenbaarde wetten en
regelingen. Zoo kan ook de echtelijke vereeniging van de dooden,
die zulks waardig zijn, wier huwelijk wettig en eerbaar was vol-
gens de wereldsche wet, worden bekrachtigd en vervangen door
de verordening van het Celestiale Huwelijk, waarin de familie-
verwantschap door bezegeling door het Heilig Priesterschap blijft
voortbestaan en van kracht is in en na de opstanding der dooden.

De familiebetrekking was oorspronkelijk bestemd om van eeu-
wigen duur te zijn; en alleen daar waar de mensch de bedie-
ning van het Heilig Priesterschap heeft verbeurd of verworpen,
is de louter tijdelijke vereeniging een noodzakelijke, doch slechts
gedeeltelijke plaatsvervangster geworden voor het eeuwige huwe-
lijk. De bevattelijke leering van Paulus: „Nochtans is noch de
man zonder de vrouw, noch de vrouw zonder den man, in den
Heere” (1 Cor. II: 11) is van toepassing na den echtelijken staat
op aarde.

De volle mate van vooruitgang in de eeuwigheid kan niet ge-
noten worden zonder het eeuwig voortbestaan van den familie-
band en deze moet op aarde gelegd worden door de instelling van
het Celestiale Huwelijk, hetwelk het tijdelijke zoowel als het
eeuwige huwelijk in zich sluit, of waar het de dooden betreft,
door de bekrachtiging en de uitbreiding van het aardsche huwelijk
dat door de plaatsvervangende partijen in het Celestiale Huwe-
lijk wordt gesloten. Anders, indien het huwelijk van een of ander
paar alleen door een wereldsche autoriteit is bekrachtigd, zonder
de volmacht van het Heilig Priesterschap, zullen de deelnemers in

Het Eeuwig Huwelijk moet gesloten door
geautoriseerde Dienstknechten (Apostel Richards).

den man of vrouw die sterft en eenig armbanden heeft mede man
of vrouw. en niet der trouw heeft het met hen zijn

de opstanding ontwaren dat zij niet gehuwd zijn noch dan ten huwelijk gegeven kunnen worden.

Volgende op het bezoek van den Verrezen Christus aan de Nephieten op het westelijk halfroond, lezen wij van de instelling van het huwelijk dat dit gepaard gaat met bijzondere zegeningen waarmede bedoeld wordt op de geautoriseerde bediening van de hoogere en eeuwige orde van den echtelijken staat :

„En zij trouwden en werden ten huwelijk uitgegeven, en waren gezegend naar de menigte der beloften, welke de Heer aan hen gedaan had”. (Boek van Mormon, 4 Nephi 11).

Betreffende diegenen, die alleen voor dit leven zijn gehuwd, is het woord van God zooals het in den tegenwoordigen tijd geopenbaard is, in volkomen overeenstemming met Jezus' verklaringen aan de Sadduceeën :

„Daarom, wanneer zij uit de wereld zijn, huwen zij niet, noch worden zij ten huwelijk gegeven, doch zijn aangesteld engelen in den hemel te zijn, welke engelen dienende dienstknechten zijn, om dengenen te bedienen welke eene meerdere en eene overtreffende, en eene eeuwige mate van heerlijkheid waardig zijn. (Leer en Verbonden 132: 16).

Uit „Vitality of Mormonism”, door J. E. Talmage. Vertaald door A. J.

VOOR HET JONGE VOLKJE.

Een Evangelisch A B C.

R is Rijkdom : groot bezit — niet van aardsche schatten,
 Maar die welke 'n teeder hart, een helder hoofd bevatten.
 Schatten van gerechtigheid, van geloof en deugd,
 Liefde, reinheid — bronnen van hooge levensvreugd.
 Stoffelijke rijkdom is in zichzelf niet zondig,
 Neen, maar wel geldgierigheid, zoo zegt Paulus bondig.
 Als een dienstknecht is het geld steeds van nut geweest.
 Maar als meester zij het nooit gids van 's menschen geest.

S is de Sabbatdag, Rustdag, Dag des Heeren,
 Zoo nieuwe als oude Schrift gebiedt ons hem te eeren.
 De laatste dag der week gold voor Oud-Israël,
 Maar de eerste wordt genoemd in 't hedendaagsch bevel.
 Er komt een Sabbatdag, een Dag van duizend jaren,
 Alsdan zal volk aan volk geen oorlog meer verklaren:
 Landbouwgereedschap wordt van 't krijgstuig dan gesmeed,
 Men leert geen krijgskunst meer, noch kent men oorlogsleed.

DE STER

HALF-MAANDELIJKSCH
TIJDSCHRIFT

VAN

DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN
DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

31^E JAARGANG - 1926

„Voorts, broeders! al wat waarchtig is,
al wat eerlijk is, al wat rechtvaardig is,
al wat rein is, al wat liefelijk is, al wat
wèl luidt, zoo er eenige deugd is, en zoo
er eenige lof is, bedenkt dat.”

Filippenzen 4:8.

UITGEGEVEN

DOOR DE NEDERLANDSCHE ZENDING
CROOSWIJKSCHESINGEL 16^B — ROTTERDAM

VOORWOORD.

Het licht van „De Ster” heeft wederom een ander jaar de pelgrims op het levenspad omhoog, geleid, en onbeneveld door de donkere en dreigende wolken der tijden heen is haar straal nog steeds helder gebleven.

Bij het voleinden van den een-en-dertigsten jaargang van ons Nederlandsch tijdschrift hebben wij een gewichtig deel van het door het menschedom te bereizen pad beschenen, door waarheid, reine, onbevleete waarheid, helder van den Levens-Zon, in stralen neer te doen komen op reizigers naar de eeuwigheid. Nu is ons de eenigste wensch overgebleven dat het gezicht van onze lezers en lezeressen ook niet verduisterd is geworden, opdat daardoor geen verdwaling moge komen van den rechten weg. Het is onze innige begeerte dat de geest van al hetgeen bevat is in den een-en-dertigsten jaargang van „De Ster” dit nu gevulde deel moge vergezellen, en de inhoud daardoor immer een bron van noodige en tijdige waarheid zal blijven voor de dorstigen.

Wij verwijzen onze getrouwe abonne's nogmaals naar verschillende heilzame artikelen, in den vorm van toespraken of anderszins, welke te vinden zijn in den 31sten jaargang, en inderdaad, proefondervindinglijk, herlezing waardig zijn.

Terwijl deze voorrede pas aan het einde van dezen jaargang geschreven wordt, en dus bij het verschijnen ervan het jaar 1927 zijn intrede maakt, is het onze hartebede dat „De Ster” door haar abonne's ondersteund moge worden op alle mogelijke manieren, zooals deze noodige ondersteuning reeds gevoeld en gewaardeerd werd in het verleden.

REDACTIE.

INHOUD.

A.

Aangekomen	32, 64, 80, 96, 112, 144, 191, 224, 255, 304, 320, 336, 351, 384,
Afscheidsgroeten	23, 58, 119, 200, 215, 239, 303, 368.
Amerika, „de wieg der vrijheid”	252
Amerika, het land van Zion	109

B.

Bekendmaking	384
Benoemingen en Verplaatsingen	191, 208, 224, 256, 304, 320, 336, 368
Betreffende Genealogie	59
Bladvullingen	14, 32, 57, 77, 88, 106, 111, 136, 143, 144, 152, 157, 168, 200, 221, 278, 296, 302, 360
Blijmoedigheid, een bloem langs den levensweg	201

C.

Conferentie Aankondigingen,	16, 80, 112, 160, 192, 256, 304, 352
Conferentie Verslagen	
Rotterdamsche	41, 236
Amsterdamsche	107, 283
Groningsche	138, 330
Utrechtsche	182, 381

D.

De Dag des Heeren	150
De Drie graden van Heerlijkheid	306, 321, 337, 353, 373
De eerlijke, kleine Lucifers koopman	189
De eerste der menschen geschapen naar God's gelijkenis	129
De getuigenis van een onpartijdige	122
De Komst van Christus op aarde voorspeld	33, 49

De Komst des Heeren	125
De noodzakelijkheid van een Verlosser	1, 17
De oorsprong der Amerikaanse Indianen	153
De tweede komst	273
De vereenigde orde	310
De vergadering der stammen	93
De verjaardag van den Profeet Joseph Smith	376
De voortduur der Amerikaanse natie	286
De vredevorst	369
De waarde van ondervinding	248
De waarheid zal U vrijmaken	225
De weg van het volk van God	312
De wet der tienden	294
De wet van het land	173
Democratie of volksregeering van Amerikaanschen oorsprong	263
Door den mond der getuigen zal de waarheid bevestigd worden	8, 15
Durf en trouw	64

E.

Een godsdienst voor elken dag	231
Een laatste eer bewezen	128
Een nieuwe getuige van Christus	44
Een toespraak van de onderlingen en Heiligen der Nederlanden	81

F.

Fruits of Mormonism	297
---------------------	-----

G.

Gabriel's aankondiging van Johannes en Christus	161
---	-----

H.

Hebt elkander hartelijk lief	249
------------------------------	-----

Hebt gij uw kinderen lief? ...	78
Het bondgenootschap der wereld	155
Het is niet goed dat de mensch alleen zij	358
Het midden der tijden	97, 113
Het Mormonisme (door Reed Smoot)	257
Het nieuwe jaar	9
Het Oosten en Westen verheugen zich dat Jezus is de Christus	61
Het Pascha	105
Het sterven van Martin Harris	145
Het treurig voorval van Israel	90
Het ware leven	169
Het Ware Mormonisme	30, 46 254, 268, 279, 299, 317, 333, 349, 366
Het woord van wijsheid	327

I.

Indien gij volmaakt wilt zijn	141
-------------------------------	-----

K.

Karakterbouw	124
Kerk en Staat	186

M.

Mijn duurste plicht	264
Mijzelf en Ik	28
Moeder-mijn	138
Moedersdag	137

N.

Nephi, een voorbeeld van geloof	222
Nieuwe Redactie	57
Nieuwjaarsgroeten	10
Nieuws uit het Zendingsveld Zie: „Uit het Zendingsveld”	

O.

O, leer ons bidden Heer! ...	364
Onkuischheid, het heerschend kwaad	346
Ons voorbeeld voor vrienden	289

Ontslagen	32, 48, 64, 95, 112, 191 208, 224, 255, 272, 336, 352, 384
Overleden	96, 120, 160, 176, 240, 304, 320, 384

R.

Redevoering door Orson F. Whitney	241
---	-----

S.

Schapen van een andere kudde	70
Stemmen van de dooden	26

T.

Ter herinnering aan de Utah-Pioniers	209
Toen Christus op Amerikaanschen grond stond	54
Totdat de dood U scheidt ...	378

U.

Uit het Zendingsveld	112, 127, 144 176, 190, 207, 223, 255, 272, 288, 303, 320, 336, 368, 384
Uittreksel der toespraak door Heber J. Grant	177, 194
Urim en Thummim	65
Uw koninkrijk kome	158

V.

Van God aan den mensch ...	74
Verandering in Redactie	185
Verlossingswerk voor de dooden	345
Verplaatsingen (Zie „Benoe- mingen”)	
Verslagen van Conferenties Zie „Conferentie verslagen”	
Vertrokken	64
Voor het Jonge volkje (Evan- gelisch A-B-C)	24, 247, 280, 316
Vredesdageraad	103
Vreugde (door Nephi Jensen)	86
Vreugde (door J. P. Lilly- white)	281
Vrijheid om God te dienen ...	171

W.

Wat dunkt U?	329
--------------------	-----

Wat Hedendaagsche Openbaring ons geeft	73
Wat ik zag in Egypte en het Heilige land	203, 217
Webb, Ouderling Elvin	120
Wilsvrijheid	344

Z.

Zendingsnieuws Zie „Uit het Zendingsveld”	
---	--

Zijn laatste minnebrief	361
Zondagsschoolwerk 25, 58, 89, 121, 153, 186, 222, 251, 283, 319, 352, 384	
Zonder buidel of male	233
Zoo gij het goede weet, zie toe, dat gij het ook doet ...	166

DE STER

NEDERLANDSCH ORGAAN VAN DE
HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

REDACTIE: JOHN P. LILLYWHITE - ASSISTENT: G. DOEZIE

BIJ HET JAAR 1927.

Terwijl het nieuwe jaar onzes Heeren, 1927, zijn entree maakt, en wij nu weer elkander woorden van geluk en moed toevoegen, opdat het jaar ons zijn grootste geluk zal verschaffen, wenschen wij onze lezers en getrouwe abonnee's onze innigste wenschen voor waar geluk toe, wetende dat waar geluk slechts verkregen kan worden door het verrichten van de edelste daden.

Er zijn sommige zaken waarbij wij als menschen niet elken dag stil staan, terwijl zij toch van het hoogst belang zijn voor een iegelijk, en het schijnt wel als of Nieuwjaarsdag een zeer geschikte dag is voor ons, niet om ons over te geven aan allerlei opwellingen, doch om met vernieuwden ijver, zooals de tijd zich ook weer vernieuwt, onze zoo belangrijke levenszaken te regelen, en als het noodig is te verbeteren.

Een van zulke zaken van groot belang, voor een iegelijk mensch, en in het bijzonder voor ons, die Christus toegedaan zijn, is om hoogte en breedte te nemen van onze standplaatsen in het leven, hoever of hoe dicht wij bij het ideaal komen hetwelk Hij ons leerde. Als wij Zijn woord nemen en bijv. de bergrede eens lezen, dan kunnen wij een goed idee vormen juist hoe wij staan in verhouding met Zijn wil. De meeste van ons zijn op weg, de een wat verder af, de ander wat dichterbij, maar geen van ons, zoo mogen wij veronderstellen, heeft reeds volkomen dien standaard hereikt. Het is juist zoo noodig dat wij uitvinden waar wij staan met betrekking tot ons leven als het is voor een stuurman op zee, om elken dag zijn berekeningen te maken en te zien of hij nog wel steeds den rechten koers volgt.

Maar wanneer wij dit uitgevonden hebben, zijn wij geenszins klaar. Mogelijk zijn er enkelen wat dichterbij dat doel dan anderen, en zoo is het steeds geweest in het leven. De een streefde den ander wat voorbij, en is bij het einde van zijn leven veel dichterbij het doel dan anderen, maar op dezen tijd, het nieuwe jaar, terwijl wij nog allen het leven genieten, moeten wij ook nog te weten komen welken weg wij uitgaan. Velen hebben zeer dicht bij de poort gestaan, doch wanneer het levensdoel zoo dicht bij hun bereik was, keerden zij om en gingen weg. Denk eens aan dien rijken jongeling, die alle dingen gedaan had, en zeer dicht nabij was, maar van dat oogenblik af ging hij niet verder, en zoo zien wij hieruit dat het dikwijls niet van het grootste belang is waar wij

staan, maar waar wij gaan. Wij mogen nu misschien nog ver van volmaakt zijn, maar als wij een goed begin gemaakt hebben, kunnen wij hopen voort te gaan op dien weg, en den strijd te strijden.

Ook is er nog een derde punt wat wij zeer terecht zouden moeten overwegen op dezen dag en het is onafscheidbaar verbonden met de vorige twee punten. Wat is onze drijfveer, de kracht die ons voortbeweegt naar het groote doel? Velen zijn op reis geweest, maar bereikten nimmer hun doel en wel om dat zij niet voortgedreven werden door het sterkste middel. Het is eenvoudig genoeg voor ons met aardische dingen, en wij zijn wijs genoeg om, wanneer wij een reis beginnen, ons te voorzien van het beste middel van vervoer, tenminste het middel waarmee wij zeker onze reis kunnen volbrengen. En het is vreemd, maar waar, dat de meeste lieden wel zoo wijs zijn met dingen van minder belang, maar niet met zaken die aardische zaken verre te boven gaan. Want hoewel de geschiedenis het keer op keer aan ons leert, sterker dan woorden het ooit kunnen zeggen, zijn de menschen over het algemeen maar al te traag om zich te laten trekken als het ware, tot het doel des levens door een zuivere, onvervalschte liefde tot God.

Onze Heiland leerde het zoo schitterend aan degenen die Hem trachtten uit te hooren, en te vangen in woorden. Zoo gaarne hadden zij misschien van Hem gehoord dat het houden van den Sabbath bijv. het grootste gebod was, zoodat zij al de andere geboden konden laten gaan. Of bijv. het voeden der armen dan konden zij desnoods bot vieren aan hun andere zondige wellusten. Maar hoe treffend somde onze Meester en Heiland al deze geboden op door te zeggen: „Gij zult den Heere Uwen God liefhebben met geheel uw hart, geheel Uw ziel en sterkte”. Zoo wij in dit toekomende jaar voortgedreven worden door een innig verlangen, een diep gewortelde liefde tot God, Zijn werk, en daarin onze kracht ligt, wie zal dan in staat kunnen zijn om ons te stuiten? Nog nimmer is iemand die een reine, ongekunstelde liefde voor God, en vanzelf voor medemensch gelijkertijd, bezat, blijven zitten, verongelukt op zijn reis.

De liefde van sommigen voor God schijnt sterker dan die van anderen maar waar nog misschien een klein vonkje liefde te bespeuren is, laat ons het aanwakkeren, voorzichtig voeden, door te denken wat God voor ons gedaan heeft, hoe groot, diep, onpeilbaar en onfeilbaar zijn liefde voor ons is, totdat dat vonkje eerst een lichaam verwarmt, daarna de gloed van liefde anderen verwarmt, en het einde is gewis, de uitkomst zeker!

Mogen wij allen, die een verbond gemaakt hebben met God door den doop aan het einde van 1927 kunnen gevonden worden te staan op veilige plaatsen, strevende om immer Zijn wil te doen, en voortbewogen door een liefde die steeds sterker wordt! Voorwaarts, de kroon is in 't zicht!

G. D.

GROETEN IN HET NIEUWE JAAR.

Uit Rotterdam.

Het jaar 1926 ligt weer in het verleden ofschoon het vele herinneringen voor velen van ons heeft achtergelaten. Voor sommigen van ons was het een jaar van voorspoed en geluk, wijl dit voor anderen niet het geval was. Voor sommigen was het het begin van een nieuw leven, terwijl het voor anderen een voortzetting was van het reeds begonnen leven.

Laat ons het zoo pas begonnen of reeds voortgezette leven besteden op eene goede waardige wijze opdat het tot ons aller vooruitgang moge zijn. Laat ons allen trachten deze nieuwe jaarkring te beginnen met voorbedachtzaamheid, om meer ons best te doen voor de vooruitgang van het welzijn van het mensdóm en tot veredeling ervan.

Indien wij daarvoor gezamenlijk werken, zullen wij zeer zeker met succes bekroond worden. Laat ons helpen waar wij in staat zijn; met daad en woord, dan doen wij onzen plicht, ons voorgesteld in Gods woord. Dan zullen wij ware vrede vinden, en behouden.

Dat de zegen des Heeren U allen moge leiden in het verrichten van alle goede daden, en dat uw zoeken naar dien vrede met ijver moge zijn, opdat de vruchten gezien, ja ruimschoots genoten mogen worden.

Dat dit aangevangen jaar 1927 zooveel goeds moge brengen dat wij altezamen verheuging mogen hebben en blijdschap en vreugde en oprechten vrede is de heilbede van ons allen in de Rotterdamse conferentie werkende zendingen.

JOHN VAN DER WERFF,
Conf. Pres.

Rotterdam:	Dordrecht
R. K. CROMAR	M. STAM
J. VAN DEN BERG	A. G. WINKEL
J. HOEKSTRA	Delft
M. L. PETERSON	C. MIETUS
W. POSTMA	M. WEBB
T. SIPKEMA	Den Haag
N. VAN ALFEN	A. DE BRUIJN
D. R. VAN KAMPEN	I. Z. WARD
G. J. NAKKEN	R. G. SMITH
H. J. NOORDA	J. V. McGRATH
J. D. LILLYWHITE	Leiden
L. W. M. DALEBOUT	R. A. MATSON
A. HOLM	G. V. RICKS
G. DOEZIE	Schiedam
B. A. WEICHT	T. B. HARMSÉN
	V. T. HOLLAND

Uit Utrecht.

De ouderlingen van de Utrechtsche Conferentie stellen de gelegenheid die hen geschonken wordt om hunne broeders en zusters en mede-werkers in Nederland door de bladzijden der „Ster” te kunnen groeten, zeer op prijs. Wij zijn dankbaar om getuigenis te kunnen afleggen van de vele zegeningen die ons deel zijn geweest gedurende onze bediening in het afgelopen jaar, en hopen steeds om onze levens zoo in te richten dat wij waardig mogen zijn van verdere zegeningen.

Wij kwamen tot deze aarde om te bouwen — een karaktergebouw te bouwen, als het ware. Het gebouw dat wij oprichten, zou de vier muren van geloof, nederigheid, deugd en eer moeten hebben, en zoude overdekt moeten zijn met een dak van liefde. Elk nieuw jaar, ja, elke nieuwe dag, daagt met gelegenheden om het gebouw te versterken en verheerlijken. Elke verzuimde gelegenheid laat een gat daarin achter, een gat dat niet hersteld kan worden.

Moge de Heer ons helpen om alle gelegenheden gedurende 1927 waar te nemen, opdat wij ons gebouw hecht en sterk en schoon op mogen trekken, dat het niet onoogelijk zij, opdat wij sterke en nuttige pilaren in Zijn Kerk en Koninkrijk mogen zijn.

Utrecht:	W. G. ROSE, Conf. Pres.	Arnhem:
R. RAVSTEN		F. H. GUNNELL
E. L. BRINTON		R. M. BLACK
J. McLAREN		Zutphen:
Apeldoorn:		R. J. HUTCHINSON
J. B. BERNARDS		J. H. DIJKSTRA.
F. W. NEWBOLD		Nijmegen:
Amersfoort:		R. DALE SNOW
S. B. WOOLLEY		J. H. MILLBURN
L. L. BISHOP		Woerden:
		D. SIMMONS
		W. M. CHIPMAN.

Uit Amsterdam.

Eenmaal vroeg Christus aan Zijne apostelen, nadat velen Zijner volgelingen zich van hem onttrokken hadden en niet meer met Hem wandelden: „Wilt gijlieden ook niet henengaan?”

Vanaf zijn jeugd beseffende met groote klaarheid en Zichzelf bewust zijnde van het gewicht en de goddelijkheid Zijner roeping, met de reine liefde voor al God's kinderen in Zich, geen ander doel hebbende dan den wil van God te doen en het eeuwig leven en de onsterfelijkheid van den mensch tot stand te brengen, ten koste van alles, zelfs Zijn eigen leven, zien wij Hem staan, omringd door alleen de twaalf apostelen.

De vraag moet een diepen indruk op de apostelen gemaakt hebben en het antwoord, gegeven door een van hen was zeer treffend: „Heere tot wien zullen wij henengaan? Gij hebt de woorden des eeuwigen levens, en wij hebben geloofd en bekend dat gij zijt de Christus, de Zoon des levenden Gods!”

Wij kunnen dan ook het ontbreken van dit geloof en deze kennis beschouwen als oorzaak dat zoovelen zich van Hem terugtrokken en niet meer met Hem wandelden.

Hoe verkrijgen wij dit geloof en deze kennis? Door te doen den wil des Vaders, m.a.w. gehoorzaamheid te betoonen aan het Evangelie van Christus zooals door den Meester zelf gepredikt.

Wij kunnen ook als slotsom aannemen dat het getuigenis van God en zijn werk niet grooter is dan de gewilligheid om de wetten van het Evangelie te leven.

Moge het einde van het jaar 1927 alle lezers der „Ster” vinden met een sterke of sterkere getuigenis van het werk en de goddelijkheid van Christus is de wensch van alle zendingen, werkende in de Amsterdamsche Conferentie.

Amsterdam:

M. VUIJK, Conf. Pres.
P. NOORDA
Wm. F. ASHTON
D. E. HAMILTON
E. H. ANDERSON
C. F. BERGHOUT
G. WAYNE ESPLIN

Alkmaar:

D. G. THOMAS
J. T. SEELY
Den Helder:
S. R. ANDRUS
G. A. GROVER
Haarlem:
Wm. J. DENKERS
C. HENRIE

Uit Groningen.

Als een ander jaar weer voorbij is gegaan in het onherroepelijk verleden en een nieuw jaar zich opent zien wij terug naar de daden welke wij daarin volbracht hebben. Sommigen zouden wij gaarne willen veranderen maar 1926 is voorbij om nimmer teruggeroepen te worden en een Nieuw Jaar ligt voor ons.

Wij hebben vreugde en blijdschap zoowel als verdriet en teleurstellingen medegemaakt, terwijl wij de bladzijden schreven van het voorbijgegaane jaardeel in het groote Boek des Levens, maar laat ons de goede daden welke wij gedaan hebben, vergeten door deze klein te maken in vergelijking met de groote dingen die wij nu doen en de nog grootere daden die wij hopen te mogen doen gedurende 1927.

Moge de Heere ons zegenen met een gelukkig en voorspoedig Nieuw Jaar is de wensch van Uw broeders, werkzaam te Groningen.

L. D. OLPIN, Conf. Pres.
J. F. STEENBLIK
S. SPRINGER

A. M. J. DE YOUNG
H. HANSEN.

HET WARE MORMONISME.

Leer, Leven en Lotgevallen der Laterdaagsche Heiligen.

Door FRANK I. KOOYMAN.

Geschreven voor „Eenheid”, Weekblad voor Maatschappelijke en Geestelijke Stroomingen, Redactie J. Eigenhuis, Den Haag, die het onderwerp inleide met een artikel over het Boek van Mormon: „Het Jongste Heilige Boek”.

KERKLEIDERS.

(Vervolg.)

Het tweede voorval is geen predikersondervinding, maar niet minder merkwaardig:

„Toen ik in Winter Quarters terugkwam van den pionierstocht, zeide President Young tot mij: „Broeder Woodruff, ik wensch dat u met uw vrouw en kinderen naar Boston gaat en daar blijft totdat ge alle heiligen in New Engeland en Canada kunt bije brengen en ze opzenden naar Zion”. Ik deed zooals hij mij gezegd had. Het nam twee jaar in om allen bijeen te brengen en ik vergezeld zelf het laatste gezelschap. Toen ik te Pittsburg kwam met dit gezelschap, was het donker en ik zag een stoomboot die juist gereed gemaakt werd om weg te gaan. Ik liep rechtstreeks naar den kapitein en vroeg of hij gereed was om te varen. Hij antwoorde bevestigend. „Hoeveel passagiers heeft u?” „Tweehonderd en vijftig.” „Kunt ge nog honderd opnemen?” „Jawel.” „Dan”, zeide ik, „zou ik gaarne bij u aan boord gaan.” De woorden waren nauwelijks uit mijn mond of de Heilige Geest zeide tot mij: „Ga gij noch uw gezelschap aan boord van die stoomboot.” Dat was genoeg, ik had de stem van den Geest leeren kennen. Ik keerde mij om en vertelde den kapitein dat ik besloten was op het oogenblik niet te gaan. Die boot voer weg. Het was een donkere nacht, en voordat het vaartuig ver weg was vatte het vuur, en alles wat aan boord was ging verloren. Wij zouden waarschijnlijk hetzelfde lot gedeeld hebben, had ik dien Vermaner niet binnen in mij gehad.” (T. a. p. bl. 231).

Vindt de lezer het verkwikkend in deze materialistische dagen menschen zoo vrij en ongekunsteld over een hooger en invloed te hooren spreken, dan zullen hem zeker ook interesseeren deze woorden van den volgenden president der Kerk, Lorenzo Snow, waar die een merkwaardige manifestatie beschrijft:

„Nauwelijks had ik mijn lippen geopend in een poging om te bidden, of ik hoorde een geluid juist boven mijn hoofd gelijk het geruisch van zijden tabberds; en onmiddellijk daalde de Geest Gods op mij; hij omhulde mijn persoon geheel en al; hij vervulde mij van mijn hoofdkruin tot mijn voetzolen, en o, de vreugde en het geluk dat ik gevoelde! Geen taal kan beschrijven den bijna

oogenblikkelijken overgang van een zware wolk van verstandelijke en geestelijke duisternis tot een glans van licht en kennis als die op dien tijd medegedeeld werd aan mijn begrip. Ik ontving een volkomen kennis dat God leeft, dat Jezus Christus de Zoon van God is, en van de herstelling van het Evangelie. Het was een volkomen doop: een tastbare onderdompeling in het hemelsche be-
ginsel of element, den Heiligen Geest; en zelfs wezenlijker en natuurlijker in zijn uitwerkingen op elk deel van mijn lichaam dan de onderdompeling in water”.

Van president Joseph F. Smith heeft „Eenheid” nu en dan enkele treffende uitspraken overgenomen. Hij was een man van grooten levensernst, zoo doorwrocht in de leer en de geschiedenis der Mormoonsche beweging als iemand maar zijn kan. „Hij prent den hoorder zijn boodschap meer in door de oprechtheid harer aflevering”, zoo schreef een levensbeschrijver, „en door den eerlijken ernst zijner manieren, dan door eenige geleerde tentoonspreading van redekunst of bestudeerde logische uiteenzetting. Hij raakt de harten van het volk met de eenvoudige welsprekendheid van iemand die zelf overtuigd is van de voorgestelde waarheden. Hij is een pilaar van sterkte in de Kerk, volkomen doordrongen van de waarheden des Evangelies en de goddelijke oorsprong van dit werk.”

Ten slotte een enkel woord over den tegenwoordigen leider Heber J. Grant. De schrijver van dit opstel leerde hem jaren geleden in Nederland kennen. President Grant stond toen aan het hoofd der Europeesche Zending, mijn persoontje werkte als zending aan het Nederlandsche Zendingskantoor. En nooit zal ik vergeten de groote openhartigheid van dezen voorganger en zijn diepgezetelde waarheidsliefde. „Ik weet dat er vruchten aan den evangelieboom groeien”, zoo placht hij te spreken met diepe emotie. „Ik heb ze geplukt en geproefd. De Evangelieboom lééft.” Zijn lievelingslied, dat hij in haast al zijn toespraken tot de zendingen inlaschte, is reeds vroeger in „Eenheid” verschenen, maar kan wel herhaling velen. Mijn gedachten verbinden het altijd aan den tegenwoordigen kerkleider:

„Dat elk zichzelf kennen leer’
En daartoe ijverig ga werken;
Die fouten uit zichzelf weer’
Die hij in anderen mocht merken.
Wat zijn wij veelal traag en stug
Om eigen fouten te berispen,
Maar o, hoe vaardig en hoe vlug,
In andren ’t zelfde kwaad te gispen.”

President Grant is een succesvol zakenman, is ingewikkeld in allerlei financieële ondernemingen, maar onder alles en boven alles is hij een ijverig kerkwerker. Hij verklaart dat deze tekst uit het Boek van Mormon (1 Nephi 3:7) de leidstar zijns levens geweest is:

„Ik weet dat de Heere den menschenkinderen geen geboden geeft, tenzij Hij hun een weg bereidt, zoodat zij kunnen volbrengen wat Hij hun gebied.”

De huidige leider niet alleen, maar alle Mormoonsche kerkhoofden hebben op dat woord vertrouwd. En zij die dat Laterdaagsche standaardwerk als fantasie beschouwen, moeten zonder twijfel toch erkennen — gezien den bloei van het Mormonisme onder de leiding van mannen die op beloften in het Boek van Mormon steunden — dat zoo'n geschrift niet zoo „goddeloos” zijn kan als wel eens beweerd wordt.

(Wordt vervolgd.)

GOODBYE DIERBARE HOLLANDERS!

Thans zijn wij in Londen en denken aan onze goede vrienden in Holland. Door tusschenkomst van „De Ster” wenschen wij U allen een laatst vaarwel toe te roepen.

Wij danken U voor de groote sympathie aan ons in alle opzichten beïoond en moedigen U aan in getrouwheid voort te gaan Uw zending hier op aarde op eervolle wijze te vervullen. Weet dit, dat „de hoogste levensidealen kunnen verwezenlijkt worden in het Mormonisme”.

Met de beste wenschen verblijven wij, Uw zuster en broeder

M. en JOH. SIPKEMA.

AANGEKOMEN.

Den 21sten December kwamen hier aan Ouderlingen L. W. M. Dalebout en A. Hølm.

VERTROKKEN.

Den 20sten December verlieten Ouderling J. Sipkema en zijn echtgenoot Rotterdam om zich te Zion te vestigen. Ouderling Sipkema verzuilde een zending in Nederland en was van dezelve eervol ontslagen in Januari 1926.

BEKENDMAKING.

Schetsen voor het werk in de onderscheidene afdeelingen in de Zending voor het jaar 1927 zullen later bekend gemaakt worden.

Er zijn nog vele abonnee's die achter zijn met hunne betalingen, en wij dringen er nogmaals op aan dat deze schulden vereffend worden opdat „De Ster” voort kan gaan met haar zendingswerk.

INHOUD.

Het nieuwe jaar blz.	1		Het ware Mormonisme. blz.	14
Zij huwen niet „	6		Goodbye dierbare Hollanders! „	16
Voor het jonge volkje „	8		Aangekomen „	16
Bij het jaar 1927 „	9		Vertrokken. „	16
Groeten in het nieuwe jaar „	11		Bekendmaking. „	16